

Ik sterf niet, ik treed het leven binnen... en al wat ik u niet kan zeggen, zal ik u van uit de hoogte der hemelen doen begripen. H. Ther.



VROOM AANDENKEN

van

MEVROUW

**Maria Elisa LUCAS**

echtgenote van Mijnheer  
Gustaaf DE SCHRIJVER

Geboren te Steenhuize de 1 mei 1895 en overleden te St-Jans-Hemelveerdegem de 31 maart 1957, gezalfd door de O. Olie  
In Articulo Mortis.

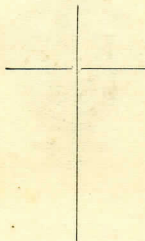
Hoe dwaas en ondoordacht gaan wij, mensen, al te dikwijls te werk: de gedachte aan de dood houden wij ver van ons verwijderd, we zijn bevreesd er aan te denken en we leven ongestoord ons kortstondige leven voort tot plots de dood ons voor ogen staat in haar koude naaktheid. Hoeveel wijzer de mens, die dikwijls de dood voor zijn geest brengt. Ze leert hem zijn leven te zien als een overgang naar het beter leven en zijn dagen hier te regelen zodanig dat de toekomstige eeuwigheid voor hem gelukkig weze.

Dierbare echtgenoot, lieve ouders en kinderen, zo heel onverwachts is mijn heengaan geweest, ik dacht niet dat de Heer mij zo vroegtijdig van u zou wegrukken, maar troost u, de

Heer gebiedt, wij moeten buigen voor Zijn wijze raadsbesluiten. Hij slaat en zalft. Bidt voor mij, uw gebeden zijn het beste wat gij mij geven kunt. Ik zal van uit de hemel uw werken beschermen. Dank voor de liefde welke u mij toegedragen hebt.

Zoet Hart van Maria, wees mijn zoetheid.  
(300 d. afl.)

R. I. P.



De familiën LUCAS, DE BODT,  
DE SCHRIJVER en MEULENIJZER,

diepgevoelig voor Uw blijken van deelneming in hun diepe rouw,

BEDANKEN.

---

Uitg. Engels L., koster, Hemelveerdegem